2) m. *a*) *Patron. von Çiva. — *b*) *ein Verehrer* Çiva's, auch Bez. *einer best.* Çiva'*itischen Secte.* Ein solcher Verehrer wird als ein Sohn Vasishṭha's angesehen. — *c*) **Stechapfel* Râǵan. 10, 18. — *d*) * = वसुक (*eine best. Pflanze*) Râǵan. 10, 116. — *e*) * N. pr. des 5ten schwarzen Vâsudeva bei den Ǵaina. — 3) *f. ई Bein. der Göttin Manasâ. — 4) *a*) *Glück, Wohlfahrt.* — *b*) Titel eines Çâstra und eines Tantra.

2.*शैव n. = शैवाल *Blyxa octandra.*

3. शैव fehlerhafte Schreibart für शैव.

शैवगव m. Patron. von शिवगु.

शैवतत्त्वामृत n. und शैवतत्त्व n. Titel von Werken Burnell, T. Opp. Cat. 1.

शैवता f. Nom. abstr. zu 1. शैव 2) *b*).

शैवदर्शन n. *die Doctrin der* Çiva'*iten.*

शैवधर्मखण्डन n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

शैवनगर n. N. pr. einer *Stadt.*

शैवनवदशप्रकरण n. und शैवपञ्चक n. Titel Opp. Cat. 1.

शैवपाशुपत 1) Adj. *zu* Çiva-Paçupati *in Beziehung stehend* u. s. w. — 2) m. *ein Anhänger von* Çiva-Paçupati.

*शैवपुर Adj. von शिवपुर.

शैवपुराण n. Titel eines Purâṇa Burnell, T.

*शैवभूप्य Adj. von शिवभूप्य.

शैवल 1) (* m. n.) *Blyxa octandra, eine Wasserpflanze* 217,24. Çiç. 3,70. 8,59. 12,59. 13,52. Vâsav. 157,3. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — 2) m. N. pr. *a*) Pl. eines Volkes MBh. 6,9,54. — *b*) eines Berges. — 3) *n. *das Holz von Cerasus Puddum.*

शैवलवत् und *शैवलित Adj. *mit Blyxa octandra besetzt.*

शैवलिन् 1) Adj. dass. Çiç. 4,8. — 2) *f. °नी *Fluss* Râǵan. 14,9.

शैवल्य Adj. (f. आ) *mit Blyxa octandra besetzt.* v. l. शीपल्य.

शैववायवीय Adj. *zu* Çiva *und* Vâju *in Beziehung stehend.*

शैववैष्णवप्रतिष्ठाप्रयोग m. (Burnell, T.), °वैष्णवमतखण्डन n. (ebend.), °वैष्णववाद् m. (Opp. Cat. 1), शैवसर्वस्व n. und शैवसिद्धान्तशेखर m. Titel.

*शैवाकवि m. Patron. von शिवाकु.

शैवागम m. *eine heilige Schrift der* Çaiva.

*शैवायन m. Patron. von शिव.

शैवाल 1) n. *Blyxa octandra* Râǵan. 8,156. Bhâvapr. 1,225. Vâsav. 268,5. — 2) m. N. pr. *a*) Pl. eines Volkes. शैवाल gedr. — *b*) eines Berges.

शैवालक 1) am Ende eines adj. Comp. = शैवाल 1). — 2) m. N. pr. eines Berges Ind. St. 15,346.

शैवालवज्र n. *eine Art Stahl.*

शैवालिन् Adj. *mit Blyxa octandra besetzt* Bhâm. V. 2,109.

शैवालीय्, °यति *einer Blyxa octandra gleichen.*

शैवाल्किक n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

शैवि m. Patron. von शिव.

शैव्य fehlerhaft für शैब्य und शैम्ब्य.

शैशव 1) Adj. *kindlich* Viddh. 65,6. — 2) m. Patron. Pl. auch N. pr. eines Volkes. — 3) n. *a*) *Kindheit, das kindliche Alter.* — *b*) *Einfalt, Dummheit* Prasannar. 20,16. — *c*) etwa *Verjüngungsteich* J. A. S. XI, S. cxlv fg. — *d*) Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

शैशवयौनीय Adj. (f. आ) *die kindliche und jugendliche Art darstellend* Naish. 7,27. 8,59.

शैशव्य n. = शैशव 3) *a*). Wohl fehlerhaft.

शैशिक m. Pl. N. pr. eines Volkes VP.^{2} 4,221.

शैशिर 1) Adj. (f. ई) *a*) *zur kühlen Jahreszeit in Beziehung stehend.* — *b*) *von* Çiçira *stammend, von ihm verfasst.* — 2) m. *a*) **eine Sperlingsart* Râǵan. 19,120. — *b*) N. pr. α) eines Lehrers. — β) eines Berges.

शैशिरायण m. Patron. von शिशिर Hariv. 1,35,16.

शैशिरास्त्र Adj. *ein kaltes Geschoss führend* (der Mond im Kampfe mit den Daitja's) Hariv. 3,51, 12. v. l. शिशिरास्त्र.

शैशिरि m. Patron. von शिशिर. Auch Pl.

*शैशिरिक Adj. = शिशिरमधीते वेद वा.

शैशिरीय Adj. *zu* Çaiçiri *in Beziehung stehend.* Wird auch durch *in der kühlen Jahreszeit zu vollbringen* erklärt.

शैशिरीयक Adj. dass.

शैशिरेय m. Patron. N. pr. eines Lehrers.

शैशुनाग m. Patron. von शिशुनाग. Pl. Çiçunâga *und seine Nachkommen.*

शैशुनारि (Harshaḱ. ed. Bomb. 423,3) und °नालि m. vielleicht fehlerhaft für शैशुपालि.

शैशुपाल m. = शैशुपालि MBh. ed. Vardh. 3,253,15.

शैशुपालि m. Patron. von शिशुपाल MBh. 3,254,6.

शैशुमार Adj. von शिशुमार 1) *b*).

शैश्न्य Adj. *Geschlechtslust.*

*शैष m. *die kühle Jahreszeit.*

शैषिक Adj. (f. ई) *in den übrigen, nicht in den bis dahin angegebenen, sondern erst* P. 4,3,25. fgg. *aufgeführten Fällen* oder *Bedeutungen geltend, — angewandt* (Suffix). शैषिकी षष्ठी ist *der* P. 2,3,50 *gelehrte Genetiv* Comm. zu Njâjas. 1,1,1.

शैषिरि m. fehlerhaft für शैशिरि.

*शैष्योपाध्यायिका f. *das Verhältniss zwischen Schüler und Lehrer.*

शैसीक und शैसीत m. Pl. N. pr. eines Volkes VP.^{2} 4,221.

शोंसामम्, शोंसाव und शोंसावस् in den Litaneien Variationen von शंसामस्, शंसाव und शंसावस्. Vgl. शोम्, शोशोंसावस्, TS. 3,2,9,5 und Ind. St. 10,36. 37. 13,100.

1. शोक Adj. *glühend.*

2. शोक m. (adj. Comp. f. आ) 1) *Glut, Flamme.* — 2) *Qual, Schmerz, Kummer, Gram, Trauer, — über, um* (Gen. oder im Comp. vorangehend). Personificirt als ein Sohn des Todes oder des Droṇa von der Abhimati. — 3) auch fehlerhaft für शोफ.

*शोककर m. *Semecarpus Anacardium.* Richtig शोफकर.

शोकतर Adj. (f. आ) *Schmerz überwindend.*

*शोकनाश m. *Jonesia Asoka.*

शोकमय Adj. *aus lauter Schmerz bestehend, voller Schmerz.*

शोकवत् Adj. *bekümmert, traurig, betrübt.*

शोकस् von सकृत्शोकस्.

शोकान्तर Adj. *kummerlos* Bṛh. Âr. Up. 4,3,21. अशोकान्तर Çat. Br.

*शोकारि m. *Nauclea Cadamba.* Vgl. अशोकारि.

शोकार्त Adj. *in Trauer versetzt* 145,8.

*शोकी f. *Nacht.*

शोच in *अशोच.

शोचन 1) * Adj. P. 3,2,150. — 2) f. आ (* n.) *Kummer, Gram, Trauer* Hâsj. 83. — H. an. 3,427 fehlerhaft für शोभन.

शोचनीय 1) Adj. *zu beklagen, beklagenswerth.* Nom. abstr. °ता f. — 2) n. impers. *zu trauern, zu klagen.*

शोचयन्ती f. Pl. *die Brennenden, Quälenden* als Bez. *der* Apsaras *des* Gandharva Kâma.

शोचि f. *Glut, Flamme* Âpast. Çr. 5,26,5.

शोचिष्केश 1) Adj. *gluthaarig.* — 2) *m. *Feuer.*

शोचिष्ठ Adj. *heftig glänzend, — flammend.*

शोचिष्मत् Adj. *glühend, flammend.*

शोचिस् 1) n. *a*) *Glut, Flamme, Feuerschein.* — *b*) *Farbe.* — *c*) *Glanz, Pracht, Schönheit.* — 2) Adj. *glänzend, leuchtend.*

शोच्य 1) Adj. *zu beklagen, beklagenswerth* (auch in verächtlicher Bedeutung). Nom. abstr. °ता f. — 2) n. impers. *zu trauern, zu klagen* in अ° Nachtr. 6.

*शोच्यक Adj. *beklagenswerth, erbärmlich, elend.*

*शोटीर्य n. = शौटीर्य.